

X1-149 (2020/07/25)

نوسانهای غیر-خطی، اختلال، بازبهنجارش I

mamwad@mailaps.org

محمد خرمی

اثر جملات غیر-خطی بر حرکت نوسانی، اختلالی بررسی میشود. بازبهنجارش و مفهوم پارامترهای مؤثر معرفی میشود.

0 درآمد

معادله حرکت برای یک نوسانگر هماهنگ ساده چنین است.

$$\ddot{x} + kx = 0, \quad (1)$$

که مشتق \dot{x} نسبت به پارامتر (t) است، و k ثابتی مثبت است. اسم t را زمان میگذارم، هر چند روشن است که این اسم-گذاری اثری در نتایج ندارد. جواب این معادله میشود

$$x(t) = a_1 \cos(\omega t) + a_2 \sin(\omega t), \quad (2)$$

که a_1 و a_2 ثابتهای دلخواه اند و

$$\omega = \sqrt{k}. \quad (3)$$

البته میشود این جواب را چنین نوشت.

$$x(t) = a \cos(\omega t - \phi), \quad (4)$$

که (a, ϕ) مختصات قطبی و متناظر با مختصات دکرتی (a_1, a_2) اند:

$$a_1 = a \cos \phi. \quad (5)$$

$$a_2 = a \sin \phi. \quad (6)$$

1 نوسانگر با جملات غیر-خطی

معادله حرکت برای یک نوسانگر با جملات غیر-خطی (ی تابع مکان) چنین است.

$$\ddot{x} + kx = f(x). \quad (7)$$

فرض میکنم f برای متغیرهای کوچک با بسط-تیلر آش برابر است. جمله f درجه-ی یک را میشود به طرف چپ برد و در (kx) جذب کرد. جمله f درجه-ی صفر هم با یک تغییر-متغیر (انتقال) در x حذف میشود. پس اولین جملات نابدیهی جملات درجه-ی δ و درجه-ی سه اند:

$$\ddot{x} + kx = \alpha_2 x^2 + \alpha_3 x^3 + \dots. \quad (8)$$

اگر دامنه حرکت کوچک باشد، f کوچک میماند و میشود با آن مثل یک اختلال رفتار کرد (مثل [1]). در این حالت f را با (sf) جایگزین میکنم:

$$\ddot{x} + kx = sf(x), \quad (9)$$

و برای x جوابی به شکل یک سری در نظر میگیریم:

$$x(t) = \sum_{j=0}^{\infty} s^j x_{(j)}(t). \quad (10)$$

پارامتر s فقط برای این وارد شده که تشخیص مرتبه‌ی جملات در بسط اختلالی سادتر باشد. در پایان محاسبه s را یک میگذارم. دیده میشود

$$\ddot{x} + kx = \ddot{x}_{(0)} + kx_{(0)} + s(\ddot{x}_{(1)} + kx_{(1)}) + s^2(\ddot{x}_{(2)} + kx_{(2)}) + \dots \quad (11)$$

$$sf(x) = sf(x_{(0)}) + s^2[f'(x_{(0)})]x_{(1)} + \dots \quad (12)$$

\mathcal{X}' مشتق \mathcal{X} است. روابط (11) و (12) را در (9) میگذارم. ضریبها s^0 و s^1 و s^2 چنین میشوند.

$$\ddot{x}_{(0)} + kx_{(0)} = 0. \quad (13)$$

$$\ddot{x}_{(1)} + kx_{(1)} = f(x_{(0)}). \quad (14)$$

$$\ddot{x}_{(2)} + kx_{(2)} = [f'(x_{(0)})]x_{(1)}. \quad (15)$$

و البته میشود کار را ادامه داد: ضریب s^j میشود

$$\ddot{x}_{(j)} + kx_{(j)} = f_j(x_{(0)}, \dots, x_{(j-1)}). \quad (16)$$

این معادله-ی-دیفرانسیلها همراه شرایط مرزی یند. مثلن متناظر با شرایط- اولیه برای معادله ی (9)،

$$x_{(j)}(0) = x(0) \delta_{j0}. \quad (17)$$

$$\dot{x}_{(j)}(0) = \dot{x}(0) \delta_{j0}. \quad (18)$$

به این ترتیب یک روش بازگشتی برای محاسبه ی $x_{(j)}$ ها به دست میآید.

جواب معادله ی (13) شبیه (4) است، که میشود آن را با یک انتقال- زمان به این شکل درآورد.

$$x_{(0)}(t) = a \cos(\omega t). \quad (19)$$

1.1 جمله ی درجه-ی-دُ در بخش غیر- خطی

وقت ی بخش غیر- خطی درجه-ی-دُ است، (9) میشود

$$\ddot{x} + kx = s\alpha x^2. \quad (20)$$

نوسانهای غیر-خطی، اختلال، بازبهنجارش I

ضرب s^1 در این معادله میشود

$$\ddot{x}_{(1)} + k x_{(1)} = \alpha x_{(0)}^2. \quad (21)$$

و با استفاده از (19)،

$$\ddot{x}_{(1)} + k x_{(1)} = \alpha a^2 \cos^2(\omega t). \quad (22)$$

یا،

$$\ddot{x}_{(1)} + k x_{(1)} = \frac{\alpha a^2}{2} [1 + \cos(2\omega t)]. \quad (23)$$

جواب این هم میشود

$$x_{(1)}(t) = \frac{\alpha a^2}{2k} \left[1 - \frac{1}{3} \cos(2\omega t) \right] + A_1 \cos(\omega t) + A_2 \sin(\omega t). \quad (24)$$

A_1 و A_2 ثابت‌ند و از شرایط اولیه برای $x_{(1)}$ به دست می‌آیند. با گذاشتن (17) و (18) در (24)، نتیجه میشود

$$x_{(1)}(t) = \frac{\alpha a^2}{2k} \left[1 - \frac{2}{3} \cos(\omega t) - \frac{1}{3} \cos(2\omega t) \right]. \quad (25)$$

ضرب s^2 در معادله (20) میشود

$$\ddot{x}_{(2)} + k x_{(2)} = 2\alpha x_{(0)} x_{(1)}. \quad (26)$$

از (19) و (25) نتیجه میشود

$$2\alpha x_{(0)} x_{(1)} = \frac{\alpha^2 a^3}{k} \left[-\frac{1}{3} + \frac{5}{6} \cos(\omega t) - \frac{1}{3} \cos(2\omega t) - \frac{1}{6} \cos(3\omega t) \right]. \quad (27)$$

هر یک از جملات طرف راست رابطه‌ی بالا مضرب‌ی از $[\cos(j\omega t)]$ است. یک جواب خاص متناظر با چنین-جمله‌ای در طرف راست (26) هم مضرب‌ی از $[\cos(j\omega t)]$ است، به شرطی که j

یک نباشد. جواب - خاص متناظر با $[\cos(\omega t)]$ به شکل یک مضرب از $[\cos(\omega t)]$ نیست، چون $[\cos(\omega t)]$ جواب معادله ی بدون - طرف دوم است. دیده میشود

$$\left(\frac{d^2}{dt^2} + k\right) \left[\frac{t \sin(\omega t)}{2\omega}\right] = \cos(\omega t). \quad (28)$$

پس یک جواب خاص متناظر با $[\cos(\omega t)]$ مضرب ی از $[t \sin(\omega t)]$ است. این جواب نسبت به t دُرئی نیست، و کراندار هم نیست. از اینجا معلوم میشود $x_{(2)}$ دُرئی نیست، و کراندار هم نیست. در حال ی که معلوم است جواب کامل معادله ی (20) دُرئی و کراندار است.

1.2 جمله ی درجه-ی-سه در بخش غیر- خطی

وقت ی بخش غیر- خطی درجه-ی-سه است، (9) میشود

$$\ddot{x} + kx = s\beta x^3. \quad (29)$$

ضریب s^1 در این معادله میشود

$$\ddot{x}_{(1)} + kx_{(1)} = \beta x_{(0)}^3. \quad (30)$$

و با استفاده از (19)،

$$\ddot{x}_{(1)} + kx_{(1)} = \beta a^3 \cos^3(\omega t). \quad (31)$$

یا،

$$\ddot{x}_{(1)} + kx_{(1)} = \frac{\beta a^3}{4} [3 \cos(\omega t) + \cos(3\omega t)]. \quad (32)$$

از (28) دیده میشود یک جواب خاص متناظر با $[\cos(\omega t)]$ مضرب ی از $[t \sin(\omega t)]$ است. این جواب نسبت به t دُرئی نیست، و کراندار هم نیست. از اینجا معلوم میشود $x_{(1)}$ دُرئی نیست، و کراندار هم نیست. در حال ی که معلوم است جواب کامل معادله ی (29) دُرئی و کراندار است.

2 بازبهنجارش پارامتر

مشکلی که در دُ-مثال پیش دیده شد این است که وقت ی تعداد محدودی از جملات بسط اختلالی در نظر گرفته میشود، یک ویژگی ی مهم جواب کامل از دست میرود: جواب کامل درونی ست، اما جواب متناظر با تعداد محدودی از جملات بسط اختلالی چنین نیست. مشکل از اینجا پیش میاید که در بعضی از مراتب اختلال، بخش ی از چیزی که طرف راست معادله ظاهر میشود جواب معادله ی بدون-طرف-راست است. یک شکل ساده-شده ی هم بین مشکل برای خُده معادله ی خطی (1) هم پیش میاید. اگر با جمله ی دوم طرف چپ معادله مثل اختلال رفتار شود، روش اختلال برای حل معادله چنین میشود.

$$\ddot{x} = -s k x. \quad (33)$$

در نتیجه،

$$\ddot{x}_{(j)} = -k x_{(j-1)}. \quad (34)$$

البته

$$\dot{x}_{(0)} = 0. \quad (35)$$

ولی (35) را هم میشود به شکل کلی ی (34) نوشت، با این انتخاب که

$$x_{(-1)} = 0. \quad (36)$$

جواب معادله ی (35) میشود

$$x_{(0)}(t) = a_1 + a_2 t, \quad (37)$$

که a_1 و a_2 ثابت اند. از آنجا،

$$x_{(j)}(t) = a_1 \frac{(-k t^2)^j}{(2j)!} + a_2 \frac{(-k t^2)^j t}{(2j+1)!}. \quad (38)$$

دیده میشود جملات بسط اختلالی، یا جمع تعداد محدودی از آنها، دُرئی نیستند، در حال ی که جواب معادله ی (1) دُرئی ست. البته اینجا میشود جمع همه ی جملات بسط اختلالی را حساب کرد و به جواب دقیق رسید:

$$\begin{aligned} x(t) &= \sum_{j=0}^{\infty} s^j x_{(j)}(t), \\ &= a_1 \sum_{j=0}^{\infty} \frac{(-s k t^2)^j}{(2j)!} + a_2 \sum_{j=0}^{\infty} \frac{(-s k t^2)^j t}{(2j+1)!}, \\ &= a_1 \cos(\tilde{\omega} t) + \frac{a_2}{\sqrt{s}} \sin(\tilde{\omega} t), \end{aligned} \quad (39)$$

که

$$\tilde{\omega} = \sqrt{s k}. \quad (40)$$

دیده میشود جواب (39)، به ازای $(s = 1)$ هم ان جواب (2) است. رُشن است که جا-به-جا کردن تکه ای از معادله بین بخش مختل-نشده و بخش اختلالی، جواب دقیق معادله را عوض نمیکند. اما، چنان که در مثال بالا دیده میشود، این جا-به-جایی میتواند رفتار بخش محدودی از بسط اختلالی را عوض کند. با استفاده از این روش ی را بررسی میکنم که جواب اختلالی برای نوسانگر با جملات غیر-خطی تا هر مرتبه ی اختلال خُش-رفتار (اینجا منظور دُرئی ست) بماند.

روش این است که معادله ی (9) را چنین مینویسم.

$$\ddot{x} + \bar{k} x = s f(x) + (\bar{k} - k) x, \quad (41)$$

که در آن بخش اختلالی آن است که در طرف راست است. به این ترتیب معادله هم ان است که بود، اما جمله ی دوم در طرف راست، از بخش مختل-نشده به بخش اختلالی رفته است. میکوشم $(\bar{k} - k)$ را چنان تعیین کنم که در هر مرتبه ی اختلال، طرف راست معادله چنان باشد که در جواب جملات غیر-دُرئی ظاهر نشود. برای این، بسط طرف-راست بر حسب کسینوس و سینوس $(n \tilde{\omega} t)$ ، که

$$\tilde{\omega} = \sqrt{\bar{k}}, \quad (42)$$

نوسانها ی غیر-خطی، اختلال، بازبهنجارش I

نباید شامل جمله ی $(n = 1)$ باشد. این با تنظیم ضریب x در جمله ی دوم طرف راست ممکن است. به این شکل که برای $(\tilde{k} - k)$ یک بسط اختلالی مینویسم:

$$\tilde{k} - k = \sum_{j=1}^{\infty} s^j \tilde{k}_{(j)}. \quad (43)$$

به این ترتیب معادله ی (41) میشود

$$\ddot{x} + \tilde{k} x = sf(x) + \left(\sum_{l=1}^{\infty} s^l \tilde{k}_{(l)} \right) x. \quad (44)$$

ضریب s^j در این معادله هم میشود

$$\ddot{x}_{(j)} + \tilde{k} x_{(j)} = f_j(x_{(0)}, \dots, x_{(j-1)}) + \sum_{l=1}^{j-1} \tilde{k}_{(l)} x_{(j-l)} + \tilde{k}_{(j)} x_{(0)}. \quad (45)$$

از جمله برای $(j = 0)$ ،

$$\ddot{x}_{(0)} + \tilde{k} x_{(0)} = 0, \quad (46)$$

که جواب آن را میشود، با یک انتقال-زمان، چنین نوشت.

$$x_{(0)}(t) = a \cos(\tilde{\omega} t). \quad (47)$$

به این ترتیب یک روش تکرار برای حل معادله در مرتبه ی j به دست میآید: اگر $x_{(0)}$ تا $x_{(j-1)}$ و $\tilde{k}_{(1)}$ تا $\tilde{k}_{(j-1)}$ معلوم باشند، دُ جمله ی اول طرف راست (45) معلومند. اینها را به شکل یک ترکیب خطی از $[\cos(n\tilde{\omega} t)]$ ها مینویسم. $\tilde{k}_{(j)}$ از اینجا تعیین میشود که ضریب $[\cos(\tilde{\omega} t)]$ در طرف راست (45) صفر باشد. به این ترتیب طرف راست (45) هم به دست میآید و با استفاده از آن $x_{(j)}$ تعیین میشود.

جواب ی که به این ترتیب به دست میآید، در همه ی مراتب اختلال دُرئی ست. اما دُره متناظر با k نیست، بل که متناظر با \tilde{k} است. به این تبدیل پارامتر k به پارامتر \tilde{k} بازبهنجارش پارامتر میگویند.

2.1 بازبهنجارش جمله ی درجه-ی-د در بخش غیر- - خطی

وقت ی بخش غیر- - خطی درجه-ی-د است، معادله ی (41) چنین میشود.

$$\ddot{x} + \tilde{k} x = s \alpha x^2 + (\tilde{k} - k) x. \quad (48)$$

ضریب s^1 در این معادله میشود

$$\ddot{x}_{(1)} + \tilde{k} x_{(1)} = \alpha x_{(0)}^2 + \tilde{k}_{(1)} x_{(0)}. \quad (49)$$

و با استفاده از (47)،

$$\ddot{x}_{(1)} + \tilde{k} x_{(1)} = \alpha a^2 \cos^2(\tilde{\omega} t) + a \tilde{k}_{(1)} \cos(\tilde{\omega} t). \quad (50)$$

یا،

$$\ddot{x}_{(1)} + \tilde{k} x_{(1)} = \frac{\alpha a^2}{2} [1 + \cos(2\tilde{\omega} t)] + a \tilde{k}_{(1)} \cos(\tilde{\omega} t). \quad (51)$$

این که در طرف راست $[\cos(\tilde{\omega} t)]$ ظاهر نشود نتیجه میدهد

$$\tilde{k}_{(1)} = 0. \quad (52)$$

به این ترتیب جواب (51)، همراه با شرایط- - اولیه ی (17) و (18)، میشود

$$x_{(1)}(t) = \frac{\alpha a^2}{2\tilde{k}} \left[1 - \frac{2}{3} \cos(\tilde{\omega} t) - \frac{1}{3} \cos(2\tilde{\omega} t) \right]. \quad (53)$$

ضریب s^2 در معادله ی (48) میشود

$$\ddot{x}_{(2)} + \tilde{k} x_{(2)} = 2\alpha x_{(0)} x_{(1)} + \tilde{k}_{(1)} x_{(1)} + \tilde{k}_{(2)} x_{(0)}, \quad (54)$$

و با استفاده از (52)،

$$\ddot{x}_{(2)} + \tilde{k} x_{(2)} = 2\alpha x_{(0)} x_{(1)} + \tilde{k}_{(2)} x_{(0)}. \quad (55)$$

از (47) و (53) نتیجه میشود

$$2 \alpha x_{(0)} x_{(1)} = \frac{\alpha^2 a^3}{\tilde{k}} \left[-\frac{1}{3} + \frac{5}{6} \cos(\tilde{\omega} t) - \frac{1}{3} \cos(2\tilde{\omega} t) - \frac{1}{6} \cos(3\tilde{\omega} t) \right]. \quad (56)$$

پس شرط این که ضریب $[\cos(\tilde{\omega} t)]$ در طرف راست (55) صفر باشد این است که

$$\tilde{k}_{(2)} = -\frac{5}{6} \frac{\alpha^2 a^2}{\tilde{k}}. \quad (57)$$

جوابی که به این ترتیب برای $x_{(2)}$ به دست میآید درستی است. از (57) هم نتیجه میشود

$$\begin{aligned} \tilde{k} &= k - \frac{5}{6} \frac{s^2 \alpha^2 a^2}{k + o(s)}, \\ &= k - \frac{5}{6} \frac{s^2 \alpha^2 a^2}{k} + o(s^3), \end{aligned} \quad (58)$$

که با یک-گذاشتن s میشود

$$\tilde{k} = k - \frac{5}{6} \frac{\alpha^2 a^2}{k} + \dots \quad (59)$$

پس $\tilde{\omega}$ (بسامد-زاویئی-ی-مثنر) چنین میشود.

$$\tilde{\omega} = \omega \left(1 - \frac{5}{12} \frac{\alpha^2 a^2}{\omega^4} + \dots \right). \quad (60)$$

2.2 بازبهنجارش جمله ی درجه-ی-سه در بخش غیر-خطی

وقت ی بخش غیر-خطی درجه-ی-سه است، معادله ی (41) چنین میشود.

$$\ddot{x} + \tilde{k} x = s \beta x^3 + (\tilde{k} - k) x. \quad (61)$$

ضریب s^1 در این معادله میشود

$$\ddot{x}_{(1)} + \tilde{k} x_{(1)} = \beta x_{(0)}^3 + \tilde{k}_{(1)} x_{(0)}. \quad (62)$$

و با استفاده از (47)،

$$\ddot{x}_{(1)} + \tilde{k} x_{(1)} = \beta a^3 \cos^3(\omega t) + a \tilde{k}_{(1)} \cos(\tilde{\omega} t). \quad (63)$$

یا،

$$\ddot{x}_{(1)} + \tilde{k} x_{(1)} = \frac{\beta a^3}{4} [3 \cos(\omega t) + \cos(3\omega t)] + a \tilde{k}_{(1)} \cos(\tilde{\omega} t). \quad (64)$$

این که در طرف راست $[\cos(\tilde{\omega} t)]$ ظاهر نشود نتیجه میدهد

$$\tilde{k}_{(1)} = -\frac{3}{4} \beta a^2. \quad (65)$$

جوابی که به این ترتیب برای $x_{(1)}$ به دست میآید درستی است. از (65) هم نتیجه میشود

$$\tilde{k} = k - \frac{3}{4} s \beta a^2 + o(s), \quad (66)$$

که با یک-گذاشتن s میشود

$$\tilde{k} = k - \frac{3}{4} \beta a^2 + \dots. \quad (67)$$

پس $\tilde{\omega}$ (بسامد-زاویئی-ی-مشر) چنین میشود.

$$\tilde{\omega} = \omega \left(1 - \frac{3}{8} \frac{\beta a^2}{\omega^2} + \dots \right). \quad (68)$$

3 پانوشتها

- [1] Ali Hasan Nayfeh & Dean A. Mook; "Nonlinear oscillations" (John Wiley & Sons, 1995) chapter 2